

vedtaget her i Tinget, hvad jeg tillader mig at forvente, vil Statskassens Udbytte af de foreslaaede Love blive forringet med ca. 3 Mill. Kr.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at forhøje Tallet 4 000 til 4 500. Efter den nugældende Lov er Formueskatteydere, hvis Indtægt ligger under 3 000 Kr., fri for at svare Formueskat efter den højere Sats. I dette Lovforslag, som det blev fremlagt her i Tinget, var de 3 000 forhøjede til 4 000. Udvalget er nu enigt om at foreslaa disse 4 000 Kr. forhøjet til 4 500 Kr. som en Imødekommen mod dem, der er henviste til at leve alene af Renteindtægt. Den Sats, som de paagældende kommer til at udrede Skat efter, er for Formuer paa ikke over 20 000 Kr. 0,65 pCt., over 20 000 Kr., men ikke over 30 000 Kr. 0,75 pCt., over 30 000, men ikke over 40 000 Kr. 1,10 pCt., over 40 000, men ikke over 50 000 Kr. 1,25 pCt., over 50 000, men ikke over 100 000 Kr. 1,40 pCt. Hvis man sammenligner disse Sats med dem, der anvendes, forsaavidt Indkomsten ligger over de nu foreslaaede 4 500 Kr., er det jo en ret betydelig Lempelse, men det maa sikkert ogsaa indrømmes, at Formueskatten er blevet noget ganske andet, end den var i den oprindelige Indkomst- og Formueskattelov. Oprindelig var den nærmest at betragte som et Tillæg, ikke noget stort Tillæg, til Indkomstskatten, men nu fremtræder den i en Form, der for dem, der er henviste til at leve udelukkende af en Formueindtægt, kan blive ret følelig. Denne Ændring, der foreslaas af hele Udvalget og er tiltraadt af Finansministeren, vil forringe Statens Udbytte med ca. ½ Mill. Kr.

Ændringsforslagene under Nr. 2 og 4 vedrører det samme. Nr. 2 er stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at Kommunerne i det kommende Aar skal have den samme Godtgørelse for Skatteopkrævning, som de faar nu, nemlig 1½ pCt., medens Ændringsforslag Nr. 4, stillet af et Flertal, gaar ud paa, at de skal have 1¼ pCt. Jeg gør opmærksom paa, at i Lovforslaget var det foreslaaet, at de skulde have 1 pCt. i det kommende Aar. Naar Flertallet foreslaar denne Procent forhøjet til 1¼, er det gjort som en Imødekommen mod Kommunerne, og naar man mener at maatte blive staaende ved denne Forhøjelse og derfor fraraader Vedtagelsen af Mindretallets Forslag om 1½ pCt., er det, fordi Kommunerne alene ved Forhøjelsen til 1¼ pCt. faar et betydeligt større Beløb, end de faar nu. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Kommunerne efter Forslaget for

1920—21 vilde faa ca. 2¾ Mill. Kr. Jeg gør opmærksom paa, at de i 1919—20 fik knap 1¾ Mill. Kr., og da det ikke forekommer Flertallet, at man kan sige, at Arbejdet er øget ved, at nu alle Skattelevne er samlede i een, mener Flertallet det forsvarligt at blive staaende ved den Indrømmelse, her er gjort, og anbefaler Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 4 med 1¼ pCt. Ogsaa det vil formindske Statskassens Udbytte i det kommende Aar med ca. ½ Mill. Kr.

Jeg benytter Lejligheden til at anbefale til den højtærede Finansministers Overvejelse ved den Revision af Skattelovene, som der nu er Sikkerhed for vil komme til næste Aar, at man søger at finde en anden Form for dette Vederlag til Kommunerne. Man kan nemlig absolut ikke sige, at Kommunerens Arbejde staar i Forhold til Skattens Provenu. Snarere maa man vel sige, at Arbejdet staar i Forhold til Skatteydernes Tal. Men for at tage Hensyn til alle Sider kunde jeg tænke mig, at en Kombination af disse to Ting, altsaa dels et Beløb pr. Skatteyder og dels et Procentbeløb af det samlede Skattebeløb, kunde frembyde en Ordning, der fra alle Sider vilde være at foretrække for den nuværende, og jeg anbefaler derfor dette til den højtærede Finansministers Overvejelse.

Ændringsforslag Nr. 3 er stillet af et Mindretal og gaar ud paa at fordoble Fradraget for Skatteyderne — det, man kalder det skattefrie Minimum —, forsaavidt de er gifte, og forøge Børnefradraget fra 100 til 500 Kr. Ved dette Ændringsforslag vil Statskassens Udbytte forringes med 14 Mill. Kr. Nogen principiel Uenighed er der ikke i Udvalget paa dette Punkt. Som det allerede fremgik af Betænkningen i Fjor, og som det ogsaa vil være bekendt af Udvalgets Behandling af Skattelovene i Aar, er der Enighed om, at det er et af de Punkter, som paatrænger sig ved den forestaaende Revision, idet det maa erkendes, at det Skattefradrag, der sin Tid er fastsat, saavel for den skattepligtige Person som for Børnene, ikke svarer til de nuværende Priser paa Livsfornødenheder. Men naar Flertallet alligevel fraraader ved nuværende Lejlighed at optage denne Ændring, er det dels af Hensyn til den finansielle Forringelse af Skattens Beløb, men dernæst ogsaa, fordi vi føler os overbevist om, at hvis man rører ved egentlig principielle Spørgsmaal i Skattelovene, saa vil det medføre, at andre Spørgsmaal paatrænger sig med samme Ret og kræver Ændring, og det vil vi dog mene maa vente til den egentlige og samlede